

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociației institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Dela „Solidaritatea”: Comunicat. — Bănci Mici — Bănci Mari. — Legea Bancară și soarta Băncilor românești din Ardeal și Banat. — Rubrica petroliferă. — Situația.

Dela „Solidaritatea”.

Comunicat.

Duminecă, 24 crt., s'a ținut la Cluj o ședință plenară a Consiliului nostru de administrație, prezidată de dl Dr. Aurel Vlad.

La această ședință au luat parte pe lângă membrii din Consiliu și membrii Comitetului de cenzori, următorii domni invitați în mod special: Dr. Ilie Beu, președintele băncii „Albina”, Dr. Lucian Borcia, Decanul Baroului Advocaților, Sibiu, Comșa Virgil, director la Banca Centrală, Dr. Alexandru Dragomir, Decanul Baroului Adv. Cluj, Dr. Laurian Gherman, directorul băncii „Vatra”, Ion Ghișa, directorul băncii „Crișana”, Dr. Petru Groza, fost ministru, Victor Popp, director la Banca Centrală și Dr. Valentin Poruțiu, președintele Băncii Centrale.

Cu această ocazie s'au luat următoarele hotărâri:

a) Fiecare instituție va căuta să-și limpezească situația cât mai curând, fie prin comisiune, fie prin acord amiabil cu creditorii, iar biroul „Solidarității” va strânge toate datele necesare în curs de o lună de zile, dela fiecare instituție. Instituțiile, cari nu răspund la invitațiunile de a servi convenitele date statistice nici de această dată, vor fi omise, resp. con-

ducătorii acestor instituții vor răspunde de eventualele pagube ce ar rezulta în urma lipsei datelor statistice de pe tabloul „Solidarității”;

b) Se va cere din nou, cu toată stăruința, votarea unei legi de procedură pentru punerea în aplicare a art. 52 din Legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane;

c) Conducerea „Solidarității” este de acord cu ideea fuziunilor. Dacă până astăzi nu s'a realizat nici o singură fuziune bancară românească în Ardeal, aceasta se datorează dispozițiilor legale în vigoare, cari fac imposibile fuziunile, precum și, mai ales, lipsei mijloacelor materiale;

d) O delegație compusă din dnii Dr. Aurel Vlad, Dr. Ilie Beu, Dr. Mihai Marcuș, Ionel Comșa și secretarul asociației se va prezenta în audiență la Guvern, precum și la dl Guvernator al Băncii Naționale a României, pentru a face cunoscut situația instituțiilor românești de credit din Ardeal după aplicarea legii dela 7 Aprilie 1934, precum și pentru a cere ajutorul convenit pentru refacerea instrumentelor de credit din Ardeal și Banat;

e) Se va cere numirea cel puțin a unui referent ardelean în Consiliul Superior Bancar, pentruca în felul acesta să existe între personalul superior al acestei instituții și un cunoscător al situației bancilor noastre.

Sibiu, 27 Februarie 1935.

Consiliul de administrație
al
„SOLIDARITĂȚII”

Bănei Miei — Bănei Mari.

— Problema Creditului particular. —

„La comoedia e finita“, s'a lăsat cortina, actorii, regisorii și directorii de scenă au plecat și numai spectatorii au rămas pe loc, uluiți și desorientați.

Cam astfel se prezintă astăzi problema creditului privat, în de Dumnezeu blagoslovita și de cei câțiva politicieni de meserie batjocorita noastră țară românească. Piese de mare spectacol: Legea cametei, Legea conversiunii și Legea bancară, pe lângă alte câteva complectări de program, ca Legea accelerării judecăților, etc. au fost precedate și însoțite în tot timpul „rulajului“ de cele mai abile și mai îndrăznețe reclame, în vederea unui succes cât mai răsunător.

„Jos băncile cămătărești“, „Cu o găină vă veți putea achita toate datoriile, „Vă aduc câte o mașină de făcut bani buni, în fiecare sat, dacă votați cu ai noștri“, strigau pe la răspântii demagogii tuturor partidelor politice, supralicitându-se.

Țăranii cumiți se întrebau la început în mod firesc: — „Bine, noi vom plăti numai jumătate din datorii, dar cine va plăti cealaltă jumătate?“ Mai târziu au început a lua și ei în serios promisiunile absurde dacă nu criminale ale răspântieașilor gălăgioși și a-și face socotelile în consecință. — Dacă-i bal, bal să fie — și intrau cu „banii de dobândă“ în cărciuma satului.

În acelaș timp aceia, cari aveau ceva economii pe la bănci, deponenții — țărani și ei — făceau timide încercări de apărare, dar — cum era ușor de înțeles în iureșul sălbatec al demagogilor — bunul lor simț era interpretat ca slăbiciune, dacă nu chiar ca un semn al conștiinței încărcate de păcatele „cămătăriei“. Băncile românești din Transilvania și cele mici și mijlocii din Vechiul Regat și-au dat toată sîlnița să arate situația reală și consecințele funeste ale acestor agitațiuni asupra creditului țării. Cu date statistice, cu intervențiuni pe la cei mari dela ordinea zilei, prin broșuri, prin ziare și prin câteva întruniri publice serioase, au încercat totul, dar în zadar, sau cu prea puține rezultate simțite.

Așa s'a desfășurat programul spectacolelor scârboase pe scena creditului privat din România, în curs de aproape 5 ani. Marii regisori: Argetoianu, Nolică, Lupu, etc. s'au retras și lumea s'a liniștit sau „operația a reușit și pacientul a murit“, ceea ce e tot una.

Dar ce a rămas? Să încercăm a face un sumar bilanț.

Bancofobia — cea mai nouă boală social-economică dela noi — a găsit că în România de azi băncile *MICI* nu mai au nici un rost și că deci nu e nici o pagubă pentru economia și creditul țării, dacă vor dispărea. Ba mai mult, ele trebuie făcute să dispară: Unii le numesc pur și simplu cadavre, cari trebuiesc date la o parte din calea vieții noastre economice-financiare.

De ce? Mărturisesc că n'am înțeles nicio dată această pornire de distrugere a băncilor mici. Admit să fi avut unele dintre ele oarecări defecțiuni mai mari sau mai mici, dar nu am văzut și nu văd nici acum nevoia „de a da foc morii, ca să piară șoarecii“.

Voiu da mai jos câteva exemple dintre băncile românești din Ardeal, membre ale „Solidarității“ și voiu pune întrebarea: De ce să nu-și aibă rostul lor de viață acolo unde înainte cu 20—60 de ani se înființaseră, bănci ca:

1. Banca „Voileana“ din comuna rurală Voila, jud. Făgăraș cu capital plus rezerve de Lei 1,500.000.—, depuneri Lei 5,800.000.— și reescont Lei 2,200.000.—, *deci cu disponibilități de plasat în total de Lei 9,500.000.—*

2. Banca „Armonia“ din comuna rurală Cincul-mare, județul Făgăraș, cu capital plus rezerve de Lei 1,700.000.—, Depuneri Lei 9,000.000.— și reescont Lei 1,000.000.— *total Lei 12,000.000.—*

3. Banca „Șincana“ din comuna rurală Șinca-veche, jud. Făgăraș cu capital plus rezerve de Lei 1,700.000.—, Depuneri Lei 16,000.000.— și Reescont Lei 200.000.—, *total Lei 18,000.000.—*

4. Banca „Chiorana“ din comuna rurală Șomcuta-mare, jud. Satu-mare, cu capital plus rezerve de Lei 2,500.000.—, Depuneri Lei 8,500.000.— *total Lei 11,000.000.—*

5. Banca „Poporul“, din comuna rurală Săliște, jud. Sibiu, cu capital plus rezerve de Lei 3,300.000.—, Depuneri Lei 20,800.000.— și Reescont Lei 2,000.000.— *total Lei 26,000.000.—*

6. Banca „Mărgineana“, din comuna rurală Poiana-Sibiului jud. Sibiu, capital plus rezerve de Lei 2,600.000.— Depuneri Lei 21,000.000.— și Reescont Lei 11,700.000.—, *total Lei 35,000.000.—*

7. Banca „Cassa de Păstrare“, Bocșa-Montană, Banat, cu capital plus rezerve de Lei 2,000.000.—, Depuneri Lei 13,500.000.—, *total Lei 15,500.000.—*

8. Banca „Făgețeană“, Făget, jud. Severin, cu capital plus rezerve de Lei 3,300.000.— Depuneri Lei 11,600.000.—, *total Lei 15,000.000.—*

9. Banca „Cassa de Păstrare“, Delta, jud. Timiș-Torontal, cu un capital plus rezerve de Lei 3,500.000.—, Depuneri Lei 14,500.000.— și Reescont Lei 1,700.000.—, total Lei 19,700.000.

10. Banca „Pesăcana“ din Pesac, jud. Timiș-Torontal, cu capital plus rezerve de Lei 1,200.000.—, Depuneri Lei 5,200.000.— și Reescont Lei 3,000.000.—, total Lei 9,400.000.— și alte 100—120 asemenea bănci românești mai mici și mai mărișoare cu aceleași aspecte.

Lăsând la o parte rolul extrem de important de ordine economică și națională din trecut al acestor bănci românești, mă întreb din nou, cum este oare posibil să nu se fi văzut și să nu se vadă, nici chiar de mulți politicieni ardeleni, *utilitatea pentru viitor a aceloră?* De ce trebuie — MUSAI — să dispară și mai ales, de ce au fost văzute și tratate aceste bănci cu atâta indiferentism de către legiuitorii din ultimii 4—5 ani, încât azi au ajuns aproape să nu mai poată fi salvate pentru economia și creditul unei mari provincii cum este Ardealul și Banatul?

Poate pentru că multe dintre ele ajunseră *imobilizate*? Poate pentru că luau dobânzi mari, cum li se reproșa, fără să se spună însă că și ele plăteau dobânzi mari pentru împrumuturile lor. Dar, pentru Dumnezeu! — aceasta era o simplă și naturală încadrare a lor într-o anumită situație economică generală a țării (și, dacă vreți, a lumii!), pentru care *nu ele* (băncile mici) erau cele mai vinovate. Ba îmi voi permite să susțin, că aceste bănci mici, față cu marii vinovați: îndrumătorii de până acum ai politicii noastre economice-financiare de stat și chivernisitorii banului nostru public, sunt cu totul fără nici o vină pentru dezastrul, la care au ajuns.

Nu înțeleg — repet — fobia aceasta împotriva băncilor mici. Avem doar noi așa de multe bănci mari, mari de tot și... ROMÂNEȘTI? A! da! uitasem de băncile: Marmorosch, Blank & Co., Berkovitz, Franco Română, Banca Generală a Țării Românești, etc., dar acestea par că muriseră încă înainte de începutul propriu zis al campaniei antibancare!

Unii spun și acum, că nu este nici un pericol național-economic în dispariția fie și totală a băncilor mici, căci băncile cele mari le vor putea ușor înlocui pe acelea și că dispariția lor nu se va resimți. Eu unul, nu cred aceasta.

Am citit undeva, sau mi-a spus cineva, că în Germania hitleristă de azi, încă s'ar fi pus această chestiune și că în urma unei severe anchete — așa cum știu nemții să facă an-

chete — s'ar fi ajuns la concluzia tocmai contrară și anume, că băncile provinciale mici, nu pot fi înlocuite de cele mari, pentru multe și ponderoase motive. Dar nu mai insist.

Ca încheiere a acestor gânduri și modeste aprecieri asupra problemei creditului nostru privat în viitor și a regimului bancar de mâine, voi da câteva cifre și păreri asupra actualelor bănci mari și mici din România, după raportul anual al Băncii Naționale a României pe anul trecut 1934. Iată-le:

La capitolul „pe piața monetară și a creditului“ raportul Băncii Naționale a României arată — între altele — că, după o judicioasă cercetare a situației băncilor din întreaga țară, aceste bănci pot fi clasificate în:

a) „bănci bune“ cari plătesc datoriile integral și nu au invocat beneficiile legii conversiunii;

b) „bănci viabile“ dintre cari unele au obținut adeziunea creditorilor pentru aranjamente amiabile de plată, iar altele s'au adresat Tribunalului pentru stabilirea capacității lor de plată, prin comisiunile de judecare, și

c) „băncile neviabile“ cari vor trebui să fie puse în lichidare.

Astfel d. e. dintre cele 115 bănci cu sediul central (înregistrate) în Capitală — zice mai departe amintitul raport al B. N. R.-ului.

8 (opt) MARI BĂNCI SUNT BUNE, ele refuzând să se folosească de dispozițiunile legale pentru a face pe creditorii lor să suporte o parte din pierderile suferite în urma aplicării legii de conversiune;

20 (douăzeci) alte bănci din Capitală, vor fi VIABILE obținând reduceri dela creditorii lor, și încheind astfel diverse aranjamente cu aceștia, iar restul de aproximativ

85 (optzeci și cinci) din cele 115 bănci ale Capitalei vor trebui lichidate, ca NEVIABILE.

În provincie — după același raport al B. N. R.-ului — din 824 de bănci înregistrate (numai atâtea să fie în toată țara?)

29 (douăzeci și nouă) BUNE, cari adevărat vor fi în măsură să facă față integral angajamentelor. (În treacăt fie zis, mult așa da să aud cum sună la ureche numele acestor 29 de bănci „bune“ din provincie“).

155 (una sută cincizeci și cinci) VIABILE, cari au încheiat aranjamente cu creditorii;

73 (șaptezeci și trei) TOT CAM VIABILE, dai fiind, că au cerut comisiuni de judecare a capacității lor de plată;

70 (șaptezeci) NEVIABILE, trebuind să fie lichidate, iar în fine restul de

360 (trei sute șasezeci) de bănci din provincie (din totalul de mai sus de 824) sunt *cu totul NEVIABILE* și *VOR TREBUI SĂ DISPARĂ*.

Dumnezeu să le ierte!

București, Februarie 1935.

S. ROȘCA.

Legea Bancară și soarta băneilor românești din Ardeal și Banat. *)

De Dr. Ioachim Tolciu, Cluj.

(Urmare).

Cenzurarea deciziunilor date de Consiliu va fi de fapt foarte grea chiar și în cazurile de aplicare a sancțiunilor, căci *cenzurarea instanței de recurs va fi determinată în largă măsură de politica de îndrumare a comerțului de bancă, care este dată în mod suveran Consiliului Superior Bancar și care are toată posibilitatea legală de a reduce numărul întreprinderilor de bancă după a sa exclusivă și discreționară apreciere.*

Cât de iluzorii sunt reparațiunile în cazuri de eventuale abuzuri sau greșeli și cât de inexistentă este orice răspundere a membrilor din Consiliu reiasă în deosebi din art. 42, care prevede că revocarea membrilor din Consiliu pentru abateri grave nu se va putea face decât în cazul când aceste *abateri grave* vor fi constatate prin deciziune *unanimă* a celorlalți membri!

E greu de crezut că prin deciziune „unanimă“ se vor putea constata abaterile!

Consiliul Superior Bancar nu numai că nu a fost subordonat organismului constituțional al justiției statului, dar i s'a creat chiar o situație de superioritate în raport cu instanțele judecătorești atunci când prin art. 45 se prevede că *„deciziunile Consiliului Superior Bancar sunt obligatorii pentru judecătorul delegat la oficiul registrului de comerț“*, acesta neavând altă atribuțiune decât aceea de a executa ordinul Consiliului.

În felul acesta instanțele judecătorești au ajuns la rolul de oficii auxiliare în sub-

*) Continuăm să publicăm articolul valorosului nostru colaborator, dar fimem să precizăm, că nu ne însușim toate vederile autorului. (Nota Red.)

ordinea unui organ prin excelență administrativ!

Această degradare constituie violarea evidentă a principiului fundamental constituțional, în virtutea căruia puterea judecătorească este chemată să cenzureze actele administrative ale puterii executive.

Este bizară și contrară oricărui principiu elementar de drept și *situația de drept, creată atât membrilor din Consiliu, cât și funcționarilor acestui Consiliu.*

În adevăr cu toate că Consiliul Superior Bancar deține părți din cele mai însemnate puteri de stat: puterea executivă, administrativă și judecătorească, totuși *nici membrii și nici funcționarii Consiliului nu sunt funcționari de stat!* Membrii — consilierii — sunt scutiți de orice răspundere, iar funcționarii sunt răspunzători numai față de Consiliu!

Dacă prin violarea flagrantă a normelor legale și constituționale s'a asigurat Consiliului Superior Bancar o situație de drept mai mult decât privilegiată, — structura unui *supra-stat*, — aceasta s'a făcut probabil cu scopul bine determinat, ca complectând astfel instituțiunea „autorizației“ și prin organizarea legală a *atotputerniciei* Consiliului Superior Bancar să se înlăture orice piedecă din calea „dirijării“ comerțului de bancă.

Între legiferarea autorizației și aceea a organizării anticonstituționale a Consiliului Superior Bancar este prin urmare o strânsă interdependență ideologică.

În aceasta atotputernicie a Consiliului Superior Bancar — organ lipsit de orice răspundere — rezidă după modesta noastră părere o reală primejdie pentru refacerea și consolidarea întreprinderilor de bancă.

Căci se poate prea ușor întâmpla ca o autoritate creată pentru aplicarea legii, dar investită cu prea mari puteri, în cele din urmă să violeze ea însăși legea. În acest caz reparațiile sunt sau excluse cu desăvârșire sau sunt iluzorii.

Că aceasta eventualitate nu este o simplă presupunere fantezistă, ci o *posibilitate reală*, o dovedește *deciziunea pe care Consiliul Superior Bancar a dat-o în 24 Octombrie 1934*, deciziune publicată în numărul 1 depe luna Ianuarie 1935 al Buletinului redactat de acest Consiliu și pe care — dată fiind

importanța ei — o reproducem aici în tocmăi:

„S'a acordat de către Consiliul Superior Bancar tuturor băncilor care au obținut autorizarea pentru operațiunile speciale prevăzute la art. 34, punctele 1 și 2 din legea bancară *un termen de un an* — adică până la cel mai târziu la finele lunii Decembrie 1935 — pentru *a retrage din circulație și desființa toate livretele de economie la purtător*, iar cu privire la *livretele de economie nominative dar plătibile la purtător*, Consiliul Superior Bancar a fixat *suma maximă de 20.000 Lei*, — ce poate fi depusă de un deponent cu un asemenea „livret“.

Violarea legii săvârșită de Consiliul Superior Bancar prin exces de putere este evidentă.

Art. 35 din legea bancară stabilește anumite condițiuni (existența de 5 ani și însoțitul capitalului social prevăzut de art. 11 și 12) în vederea eliberării livretelor (libelelor) de economie fie la purtător fie nominative dar plătibile la purtător — ceea ce în practică este aproape același lucru, — însă *nici o dispozițiune din legea bancară nu interzice eliberarea pe viitor a unor astfel de livrete, și nici nu autoriză Consiliul Superior Bancar să desființeze livretele aflătoare în circulație*. Dimpotrivă în reglementarea condițiilor de eliberare a acestor livrete se cuprinde implicit chiar *dreptul de a le elibera*.

Ce înseamnă deciziunea Consiliului Superior Bancar dacă nu zădărnicierea unui drept acordat de lege?!

Iată deci că Consiliul Superior Bancar abia începându-și activitatea se grăbește să abroge prin depășirea atribuțiilor sale legale un text pozitiv de lege!

Consecințele acestei hotărâri absolut arbitrare și ilegale vor fi — dacă hotărârea nu va fi anulată — incalculabile și dezastruoase în special pentru băncile noastre din Ardeal și Banat.

Doar este știut că în aceste provincii titlul de credit obicinuit în care se concretizează ideea de economie și fructificare a capitalurilor disponibile este tocmăi livretul de depunere la purtător sau nominativ, dar plătabil la purtător, astfel că 85%—90% din depuneri se fac pe astfel de livrete.

Dar ce va face banca dacă deponentul nu va consimți să schimbe livretul la purtător cu unul nominativ? Căci doar clientul are contract în regulă cu banca și nici o lege nu-l obligă să se abată dela acest contract!

Dacă banca va restitui în schimbul livretului întreaga depunere, probabil că învoiala cu deponentul va fi ușoară. Dar de unde să ia banca banii necesari chiar acum, când în lipsă de afaceri și de numerar, se sbate în fel și chip pentru a ieși cu bine din cumplita criză economică și bancară!

Ce e mai curios este faptul, că tocmăi legea conversiunii acordă băncilor numeroase avantajii și reduceri de plată!

Ceeace dă legiuitorul prin legea conversiunii vine și ia prin altă lege, legea bancară — făcută bine înțeles și aceasta tot cu scopul „redresării creditului“!

Dar deciziunea Consiliului Superior Bancar mai nesocotește un factor foarte important și hotărâtor în procesul de înviorare a spiritului de economie și de normalizare a creditului, acest factor este: *secretul depunerii*.

Într'un timp când toate străduințele guvernanților tind spre aducerea în circulație a capitalurilor teaurizate, când în vederea aprovizionării pieții cu credite se exoperează și modificarea statutelor institutului de emisiune, Consiliul Superior Bancar vine să împiedece aceasta acțiune de animare a vieții comerciale prin măsuri inoportune, ilegale și inutile!

Este evident că măsura aceasta nu va constitui o încurajare pentru deținătorul de capitaluri să-și scoată la iveală economiile într'o vreme când noi și noi avalanșe de sarcini publice și de împrumuturi de stat îl fac dimpotrivă bănuitor și rezervat.

Măsura ar putea avea o rațiune, dacă ar fi dictată de considerațiuni fiscale, — firește nici în aceasta ipoteză ea nu ar fi justificată, — dar acum după desființarea impozitului global o astfel de considerațiune fiscală nu mai poate să existe, căci doar impozitul elementar îl plătește însăși banca care a eliberat livretul de depunere.

Va reveni oare Consiliul Superior Bancar asupra acestei hotărâri?

Dacă nu va reveni, hotărârea va trebui atacată neapărat de băncile interesate cu recurs în casare, și nu ne îndoim că vor obține câștig de cauză, căci *violarea legii prin exces de putere este bătătoare la ochi.*

* * *

Concluziunile ce se desprind în mod logic din expunerea de mai sus cu privire la rolul și organizarea Consiliului Superior Bancar sunt următoarele:

1. *O organizare rațională și modernă a comerțului de bancă dacă nu are nevoie de un organ special investit cu puteri excepționale și anticonstituționale, cum este Consiliul Superior Bancar, instituit de legea bancară și izolat cu totul de restul așezământului nostru de drept public.*

Dacă Consiliul Superior Bancar totuși se menține ca organ autonom, el trebuie neapărat încadrat în organismul constituțional al statului și subordonat celorlalte puteri de stat.

2. *Acordarea autorizației, — dacă nu se va reveni la sistemul normativ, care cum am văzut implică suprimarea autorizației, — este de resortul firesc și constituțional al puterii executive reprezentată prin guvernele țării, cari au toată răspunderea politică pentru actele de guvernământ.*

3. *Aplicarea sancțiunilor ca acte de judecată este de căderea instanțelor judecătorești (tribunale), aceasta funcțiune fiind îngrădită în cautelele legale oferite celor interesați în forma căilor de atac, — așa cum de altcum a opinat în raportul său și Consiliul Legislativ.*

4. *Controlul și supravegherea comerțului de bancă poate fi lăsat în sarcina Băncii Naționale, care și așa este chemată să îndrume nu numai activitatea băncilor, dar întreaga viață economică și monetară a țării.*

5. *Dacă institutul de emisiune nu ar accepta această sarcină în plus și Consiliul Superior Bancar se menține și pe mai departe ca o instituțiune specială, rolul de control și supraveghere poate fi acordat acestei instituțiuni, urmând ca pe lângă acest rol de control Consiliul Superior Bancar să servească totodată și ca organ informativ și consultativ pentru departa-*

mentul însărcinat cu acordarea autorizației.

* * *

Suntem de acord cu Consiliul Legislativ, care a obiecționat, că dispozițiuni de o așa de mare importanță cum sunt acelea, cari cuprind atribuțiunile Consiliului Superior Bancar trebuie să fie emanația directă a factorului legislativ, și deci ele trebuiau trecute în textul legii — așa cum prevedea proiectul inițial din 1931, — și nu în acela al regulamentului elaborat de puterea executivă.

Asemenea este justă și întemeiată aceea obiecțiune făcută de Consiliul Legislativ, că greșit funcționarii Consiliului Superior Bancar nu au fost încadrați în statutul funcționarilor publici.

(Da urma).

Rubrica petroliferă.

România ca țară exportatoare de petrol.

Pentruca industria petroliferă a României să poată ajunge să ocupe locul său de importanță covârșitoare în economia țării atât cât privește producția și prelucrarea cât și exportul, a fost nevoie de un efort lăudabil atât din partea tehnicii românești, cât și a organizației de desfacere.

În producția mondială a anului 1934 evaluată la 211,200.000 Tone țara noastră ocupă locul al patrulea reprezentând 4,01% din producția totală, urmând după Venezuela care are un procentaj de 9,65% din totalul producției lumii.

Cifrele de producție în mii de tone au fost în ultimii șase ani următoarele:

Anul	Statele Unite	Rusia	Venezuela	România	Persia	Mexic
1929	141,9	14,6	20,3	4,8	6,0	6,8
1930	126,6	18,8	20,1	5,7	5,7	6,0
1931	116,3	22,3	17,3	6,6	5,8	5,0
1932	106,6	21,3	17,0	7,3	6,5	4,9
1933	122,3	21,4	17,2	7,3	7,2	5,0
1934	123,6	24,0	20,3	8,4	7,7	5,5

Precum reese din cifrele de mai sus, România și-a păstrat în permanență mersul ascendental al producției sale petrolifere, ceea ce nu se poate spune despre restul țărilor producătoare.

Importanța țării noastre în economia mondială petroliferă nu constă însă atât în cifrele mari de producție, cât în cele ale exportului.

Pe când producătorul cel mai mare de pe glob, Statele Unite, nu exportă decât circa 10% din cifra producției sale (inclusiv importul de țifei din alte țări) și Rusia 25% din totalul producției, cantitățile exportate de țara noastră depășesc 80% din cantitățile de țifei produse. În rândul țărilor exportatoare, România ocupă locul al treilea, după Statele-Unite și Venezuela, întrecând Rusia.

Avându-se în vedere situația noastră geografică cu eșire la Marea neagră, pe noi ne interesează în special concurența Rusiei. Și chiar din acest punct de vedere putem fi mulțumiți cu mersul exportului nostru. De fapt pe când cu șase ani în urmă, pe timpul începerei dumpingului rusesc exportul nostru nu reprezenta nici 2/3 din exportul Rusiei, începând cu anul 1933 am depășit exportul total al Rusiei. Cifrele vorbesc!

Exportul anual al Rusiei și României, mii de tone.

Anul	Rusia	România
1929	3.815	2.847
1930	4.803	3.867
1931	5.224	4.668
1932	6.106	5.166
1933	4.895	5.884
1934	circa 5.500	6.415

Și la export, ca și la producție, cifrele arată pentru România o creștere continuă dela un an la altul, creștere cu care concurentul nostru cel mai serios nu poate să se laude.

Câmpul firesc de desfacere al petrolului românesc este Europa și țările Mediterane. Aceste țări au consemnat în anul 1933 — ultimul an pentru care dispunem de date comparative complete, 25.596.000 tone. Proporțiile în cari au participat diversele țări producătoare la această cifră au fost în mii de tone

Statele Unite	4.768	18,6%
Venezuela și Indiile Olandeze	5.488	21,4%
România	3.491	13,6%
Rusia	2.834	11,1%
Persia	3.315	13,0%

În aprovizionarea Europei ne aflăm aproape pe picior de egalitate cu marea producătoare, Statele Unite, întrecând și aici Rusia. Nu trebuie să se uite apoi faptul că toate țările figurează în părți considerabile ca exportatori de produse brute neprelucrate (țifei) pe când exportul României de țifei neprelucrat nu atinge pe ultimul an nici 5% din totalul exportului. Cantitățile exportate de Venezuela, Indiile Olandeze și Persia sunt aproape în întregime sub forma de produs brut, care merge spre prelucrare în rafinăriile Europei și a țărilor mediterane. Importanța național-economică a acestui fapt nu-i poate scăpa nimănui, dacă se socotește că toate speșele de prelucrare în rafinării a țifeiului brut rămân în țară. Această împrejurare poate

fi socotită ca un merit special al exportului românesc de petrol într'o epocă când din considerente de apărare națională și spirit de autarhie, fiecare țară caută să-și creeze o industrie națională pentru toate trebuințele țării lor!

Dr. PEVER.

Situația.

Ultima săptămână n'a adus evenimente noi mai deosebite. Cu toate acestea bursa a fost foarte fermă. Se vede că cursurile tind a se nivela după urcările generale de prețuri aproape la toate bunurile.

N'au avut însă căutare mare toate hârțiile, ci numai acelea cari au în perspectivă combinații financiare noi. Și din acestea avem o mulțime foarte importante deja înfăptuite.

Reșița va lua o comandă importantă de tunuri de calibru până 10 cm. Pentru aceste lucrări este utilată de fabrica Wickers. Au transformat sub conducerea specialiștilor dela Wickers tunurile rusești și nemțești rămase din războiu, la calibrul de 7,5 cm. Pentru Reșița începutul acesta este de o importanță mare.

S. T. B. primind dela Primăria Capitalei exclusivitatea transportului de persoane în București, are noi posibilități de activitate. Tentează publicul acțiunile S. T. B. și prin faptul, că trecând autobusele la S. T. B. acționarii S. T. B-ului vor primi bonificările lunare de 8 Lei de acțiune și la abonamentele de autobuze.

„Letea“ a prezentat un bilanț cu un beneficiu net de 20% asupra capitalului.

„Mica“ face combinație cu Soc. Nitrogen din Dicosânmartin în vederea fabricării de explosivi.

„Creditul Industrial“ după ce a prezentat un bilanț splendid, sub noua conducere a dlui V. Slăvescu va avea rolul de intermediar între Banca Națională și Soc. Metalurgice pentru finanțarea comenzilor de armament.

În petrol vânzarea redevențelor statului constituie de asemenea un eveniment financiar important.

Combinațiuni importante, cari vor avea înrăurire binefăcătoare asupra vieții economice.

La rente ferm se prezintă cu deosebire împrumuturile Desvoltare și în parte Stabilizarea, Împrumutul Inzestrării s'a cam stabilit cursul de 57%.

Valutele foarte slabe, eu cred că în urma noului sistem de a admite la liber schimb devizele provenite din export.

Napoleonul 1050, francul francez 10.60, Dollarul 152 etc.

(București).

REMIZIER.

„CÂRȚIȘOREANA“

CASSĂ DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN STREZA-CÂRȚIȘOARA.

CONVOCARE

Domnii acționari ai Casei de economii „CÂRȚIȘOREANA“, societate pe acții în Streza-Cârțișoara, prin aceasta sunt invitați la

a XXVIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Streza-Cârțișoara, la 24 Martie 1935, la ora 2 p. m., în localul institutului cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării;
2. Raportul Consiliului de administrație și censored;
3. Citirea bilanțului de pe anul 1934 și darea absolutului;
4. Eventuale propuneri.

Consiliul de administrație.

N. B. Domnii acționari cari voese a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotență în sensul §-lui 17 din statute sunt rugați a-și depune acțiunile, eventual dovezile de plenipotență cel puțin cu o zi înainte de adunare la cassa societății.

Activa.		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1934.		Pasiva.	
	Lei	b.		Lei	b.
Cassa	122.455	—	Capital	400.000	—
Titluri românești necotate la bursă	1.500	—	Fond de rezervă	325.000	—
Debitori agricoli cari beneficiază de legea din 7 Aprilie 1934	2.421.807	—	Fond pentru amortizarea pierderilor din conversiune:		
Debitori din țară fără garanții	6.000	—	a) 3% Rez. spec. pentru creanțe dubioase	170.000	—
Mobilier	5.000	—	b) Diverse	43.225	—
			Depuneri pe termen	1.405.680	—
			Diversi creditor	212.857	—
				2.556.762	—
	2.556.762	—			

Debit.		Contul Profit și Pierdere.		Credit.	
	Lei	b.		Lei	b.
Cheltuieli	14.772	—	Dobânzi	146.819	—
Interese la depuneri	13.916	—	Diverse venit	230	—
Impozite	132.509	—	Comisioane	14.148	—
	161.197	—		161.197	—

Streza-Cârțișoara, la 31 Decembrie 1934.

MEMBRII CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE;

Nicolae Ar. Oana, președinte. Ioan Șirari m. p. Ambrosie Neacșa m. p. Zachiu Banciu m. p.
Constantin Oltean m. p. Emilian Budac m. p. Petru Tarcea m. p.

Subsemnații membri ai Consiliului de censored am examinat conturile prezente și le-am aflat în regulă și consonanță cu registrele.

Streza-Cârțișoara, la 17 Februarie 1935.

Nicolae Frâncu m. p., președinte, expert-contabil. Ilie Giurca m. p. Matei Grovu m. p.
Matei Morar m. p. Victor Vulcan m. p.

„DANEȘANA“ Insoțire de credit în Daneș, jud. T.-Mare.

CONVOCARE.

În înțelesul art. 20 din statute, membrii Insoțirii de credit „Dăneșana“ din Daneș, jud. T.-Mare, se invită la

a XXIV-a adunare generală ordinară,

ce se va ține *Duminică, în 17 Martie 1935, ora 14, în școala primară de stat din Daneș.*

ORDINEA DE ZI:

1. *Bilanțul anului 1934, și raportul Consiliului de administrație despre gestiunea anului 1934; raportul censorilor și darea absoluturului.*
2. *Alegerea suplinitoare a Consiliului de administrație și a Consiliului de censori;*
3. *Propuneri.*

Activ.	Contul Bilanț la 31 Decembrie 1934.		Pasiv.		
	Lei	b.		Lei	b.
Casa	9.365	—	Capital de cvote	183.200	—
Imprumuturi	1,220.239	—	Depuneri spre fructificare	1,843.410	—
Depuneri la bănci	9.647	—	Fond de rezervă	125.043	—
Pierdere	964.480	—	Fondul creanțelor dubioase	52.078	—
	2,203.731	—		2,203.731	—

Debit.	Contul Pierdere și Profit.		Credit.		
	Lei	b.		Lei	b.
Pierdere din 1933	23.320	—	Dobânzi	298.783	—
Pierdere prin Conversiune	1,241.409	—	Din pierdere impozite	4.635	—
Diverse	1.268	—	Pierdere	964.480	—
Cheltueli de administrație	1.901	—			
	1.267.898	—		1,267.898	—

Daneș, la 31 Decembrie 1934.

ss. **Pompiliu E. Constantin**, director.

ss. **Ioan Bendorjean 337**, casier.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

ss. **Ioan Tilicea 91**, președinte. ss. **Nicolae Tătar**, v.-președ. ss. **Sebastian Șoneriu**. ss. **Roman Regman**.

Subsemnatul Consiliu de censori, conturile prezente le-am aflat în regulă și în consonanță cu registrele institutului.

Daneș, la 24 Februarie 1935.

CONSILIUL DE CENSORI:

ss. **Eroftieiu Mosora**, președinte.

ss. **Eronim Constantin**.

ss. **Ioșif Tilicea**.

ss. **Nicolae Belu 233**.

ss. **Gheorghe Dop**.

BILANȚUL

Băncii „OAȘIA“ Soc. pe Acții Sibiu, încheiat la 31 Dec. 1934.

Activ. Contul Bilanț la 31 Decembrie 1934.

	Lei	b.
<i>Cassa :</i>		
a) Numerar efectiv . . .	2,325.674	—
b) Disponibil la bănci . .	694.360	—
	3,020.034	—
<i>Portof. de titluri :</i>		
<i>Titluri românești</i>		
a) Efecte publice . . .	128.848	—
b) Titluri cotate la Bursă .	509.041	—
c) „ necotate la Bursă . . .	334.820	—
	972.709	—
<i>Portof. de scont :</i>		
<i>Plătitibil în țară</i>		
a) Cambii fără garanții . .	2,585.776	—
b) Cambii garant. cu titluri .	55.800	—
c) Cambii garant. cu ipot. . .	2,017.926	—
	5,659.502	—
<i>Debitori :</i>		
<i>Din țară</i>		
a) Debitori fără garanții . .	2,413.944	—
b) Deb. garant. cu ipoteci . .	622.016	—
	3,035.960	—
<i>Deb. benef. de legea lichid. dato-</i>		
<i>riilor din 7 Aprilie 1934 . . .</i>	7,391.277	—
<i>Pierderi rezultând din aplicarea</i>		
<i>legii lichidării datorțiilor . . .</i>	4,946.219	—
<i>Cambii reescontate</i>	1,332.061	—
<i>Imobile :</i>		
a) Imob. necesar exercit.		
com. de bancă	5,000.000	—
b) Alte Imobile	5,740.265	—
	10,740.265	—
<i>Mobilier</i>	1	—
	37,098.028	—

Pasiv.

	Lei	b.
<i>Capital social</i>	20,000.000	—
<i>Fond de rezervă :</i>		
a) Rezervă legală și statutară	2,530.000	—
<i>Fond de amortisment :</i>		
a) pentru creanțe dubioase	700.000	—
<i>Depuneri spre fructificare :</i>		
<i>Din țară</i>		
a) La vedere	912.818	—
b) Pe termen	9,393.195	—
	10,306.013	—
<i>Creditori :</i>		
<i>In țară</i>		
a) La vedere	782.954	—
<i>Angajamente la reescont :</i>		
<i>In țară</i>		
a) La B. N. R.	1,332.061	—
<i>Conturi transitorii</i>	77.000	—
<i>Beneficiu net</i>	1,370.000	—

Conturi de ordine.

	Lei	b.
<i>Cauțiuni statutare</i>	110.000	—
<i>Ipoteci, cesiuni, mărf. și garanții diverse</i>	2,186.700	—
<i>Depozite de titluri</i>	3.480.068	—
	42,874.796	—

	Lei	b.
<i>Deponenți de cauțiuni statutare</i>	110.000	—
<i>Dep. de ipot., cesiuni, mărf. și garanții div.</i>	2,186.700	—
<i>Deponenți de titluri</i>	3,480.068	—
	42,874.796	—

Debit.

Profit și Pierdere.

Credit

	Lei	b.
<i>Cheltuieli de administrație :</i>		
a) Salarii și indemnizații	635.756	—
b) Diverse	1,240.800	—
	1,876.556	—
<i>Impozite și taxe</i>	305.245	—
<i>Dobânzi plătite :</i>		
a) La depuneri	310.948	—
b) La reescont	55.295	—
	366.243	—
<i>Diferență de curs :</i>		
a) La portof. de titluri	8.725	—
<i>Amortisment :</i>		
a) Fond de rez. pentru creanțe dub.	169.205	—
<i>Beneficiu net</i>	1,370.000	—
	4,095.974	—

	Lei	b.
<i>Dobânzi încasate :</i>		
a) Dela portof. de scont	793.681	—
b) Dela debitori	145.566	—
	939.247	—
<i>Comisioane încasate</i>	11.474	—
<i>Venite portof. de titluri</i>	32.280	—
<i>Venitul imobilelor</i>	3,079.163	—
<i>Beneficii diverse</i>	33.810	—

4,095.974

Am verificat prezentul bilanț și cont de profit și pierdere și l-am găsit în concordanță cu registrele.

ss. Dr. N. Petra.

ss. Cl. Petra-Oașia.

ss. Ion Dobrovici

ss. Dr. Aug. Bidian.

ss. V. Dobrovici.

ss. I. Roman.

ss. Ion Todoran, exp. cont.